

Vlny na hladině

20. ledna tohoto roku mne zaujal článek v Hospodářských novinách, kde jsem se s překvapením dočetl, že se chystá v advokátní komoře vzpoura mladých, že advokacii čeká turbulentní rok a že na sněmu na podzim letošního roku bude zvoleno nové vedení České advokátní komory, a to že bude úplně jiné, než to dosavadní. Musel jsem to číst dvakrát, protože jsem měl obtíže porozumět, co tím chtěl redaktor čtenářům sdělit.

Tedy především – turbulentní dobu prožíváme všichni, a protože je autor článku novinář a ne advokát, tak si patrně neumí představit, v jakých obtížích se ocitla většina klientů, jejichž život i podnikání jsou současnou situací omezeny a jaké právní problémy musí advokáti. Konání řádného sněmu určitě žádné turbulence či vlny na advokátní hladině nezpůsobí. Sice ještě není úplně jisté, za jakých podmínek se bude konat, ale koná se pravidelně a je to zcela standardní akce konaná v souladu se zákonem. Pokud se týče deklarované vzpoury – tedy pod slovem vzpoura si představuji nějaké bouřlivé vzepětí proti utlačovatelům, uzurpátorům nebo mocenské struktuře, nikoliv poklidnou a oprávněnou kandidaturu v pravidelných volbách do orgánů stavovské organizace. Ostatně představenstvo ČAK a ostatní orgány lze těžko považovat za nějakou mocenskou strukturu nebo uzurpátory moci. Jednak představenstvo České advokátní komory nad advokáty žádnou výkonnou moc nemá a dokonce nemůže ani svévolně měnit stavovské předpisy – to je zákonem svěřeno advokátnímu sněmu. Četl jsem sice, že představenstvo otáčí kormidlem advokacie, ale vzhledem k tomu, že nejsem naivním čtenářem, ale členem tohoto orgánu, tak velmi dobře vím, jak daleko je tento příměr od pravdy. Představenstvo a jeho členové se ostatně do funkcí nedostali prostřednictvím nějakých zákulisních intrik, ale řádnými tajnými volbami na minulém sněmu. Takže vzpouru ani jiné akce chystat netřeba – stačí jen kandidovat ve volbách se srozumitelným a proveditelným programem a získat důvěru oprávněných voličů – advokátů v rámci sněmu. Ani představa, že nově zvolené vedení komory bude zcela jiné, nevyvolává nějaký neklid či znepokojení – po každém sněmu přichází nové vedení, jiné než to předchozí, byť je pravda, že někteří zvolení slouží v orgánech více než jedno volební období a že ne všichni zvolení jsou těsně po advokátních zkouškách. Důvodem však není to, že by mladí advokáti byli z aktivního a pasivního volebního práva na sněmu vyloučeni či omezeni, ale spíše to, že jejich zájem je zpravidla zaměřen pochopitelně na budování jejich advokátní praxe a rodinu. Určitou roli hraje samozřejmě i fakt, že práce v orgánech ČAK není honorovaná (snad až na předsedu ČAK, který s ohledem na fakt, že se výkonu funkce musí věnovat na plný úvazek, určitou náhradu dostává). Nicméně jaké to vedení bude, to bych si určitě netroufl odhadnout – vždycky je to určitým odrazem doby, jaké představitele si sněm vybere, ale možná, že pan redaktor ví něco, co my – prostí rolníci na poli aplikovaného práva – ještě nevíme.

Druhou věcí, která mne zaujala, bylo spuštění webových stránek platformy Otevřená advokacie. Tedy za prvé – jsem nadšen kdykoliv, když se objeví někdo, kdo chce pracovat pro advokátní stav. S ohledem na to, že postavení českých advokátů je třeba stále bránit proti mocným snahám o prolomení mlčenlivosti, omezení práv obhájce a stavovské nezávislosti a postavení advokátů (zejména jako podnikajících subjektů posilovat) je každý, kdo přiloží ruku k dílu, vítán. Za druhé – nevím, v čem je Otevřená advokacie otevřená – respektive v čem by ti ostatní měli být zavřeni – ale stejné námitky byly v minulosti proti názvu platformy Moderní advokacie, když se řada kolegů pozastavovala nad tím, že by měli být a priori považováni za nemoderní. Co do jména, jak praví Shakespeare. Ostatně jména bych nerad zmiňoval – personifikovaná diskuse je vždycky tak trochu osobním sporem a k tomu není důvod. Jen bych přidal několik věcných poznámek:

Pomiňme to, že dikce programových tezí je skutečně hodně obecná a pozitivně rozmlžená. Už tam skoro chybí jen „aby byl mír“ nebo „necht jsou všechny bytosti šťastny“. Pokud se budeme bavit v poněkud konkrétnějších parametrech, bude diskuse určitě prospěšnější pro všechny.

Představa, že se staromilské představenstvo ČAK deviantně vyžívá v tom, že brání elektronické komunikaci a distančním volbám, je samozřejmě absurdní a hluboce nepravdivá. Maximální využití technologií je nejen žádoucí, ale nutné a ČAK se snaží upravit hřiště nejen pro elektronické volby, ale především pro bezpečné a etické poskytování právních služeb on-line. A to již několik let. Otázka elektronických voleb je trochu složitější - nicméně rozhodně to není možné zajistit tak, jak navrhuje Otevřená advokacie, tedy jen změnou stálého volebního řádu. Pokud se autor domnívá, že to tak stačí, měl by si položit otázku, jestli je ochoten riskovat, že výsledky takto zorganizovaných voleb a výsledky sněmu budou zpochybněny případným soudním rozhodnutím; čeští advokáti se nebojí žalovat ani stát a vládu, natož ČAK, pokud podle jejich názoru koná protiprávně. Já osobně bych se tomuto riziku rozhodně rád vyhnul. V budoucnu určitě bude možné konat sněm virtuálně, a určitě i distančně hlasovat (tedy pokud o tom sněm rozhodne a novému představenstvu to uloží zajistit) - je však k tomu třeba změny zákona o advokacii, který by tuto možnost měl výslovně připustit. Navíc z praktického hlediska je třeba říci, že distanční volby jsou buď bezpečné a spolehlivé, anebo tajné. Pokud je s tím advokátní komunita svolná a práva tajné volby se pro distanční volbu vzdá, určitě v tom není žádný filozofický problém - jen technický a legislativní. Navíc jsem přesvědčen, že skutečně osobní účast na sněmu jednou za čtyři roky není tak zatěžující, pokud se jedná o výkon samosprávy svého vlastního profesního stavu, což já považuji spíše za privilegium. Orgány advokátní komory nejsou orgány státní moci ani politické sinekury, ale pověření kolegové, kteří pro advokátní stav pracují a navíc bez nároku na odměnu. Někteří si tuto práci spojují s určitou prestiží, ale je spousta těch, kteří na to naopak pohlížejí s pohrdáním.

Všeobecně kritizovat činnost předchůdců ve funkci (pokud možno s nějakým srdcervoucím tématem) a bez detailní znalosti věci je populární, ale nepřiliš poctivé. ČAK je možné pranýřovat za bezplatnou právní pomoc, ale je dobré vědět, co v tom ČAK podniká a v jakém rozsahu je bezplatná pomoc poskytována potřebným. Také, kolik to stojí, protože i bezplatnou právní pomoc musí někdo zaplatit, minimálně advokát, který ji poskytuje. Pokud pak je vyčítána nepružnost ČAK ve vzdělávání a za příklad se jí dává projekt, který ČAK sama zorganizovala a provozuje (Advokáti do škol), budí to spíš dojem, že někdo trochu podcenil přípravu.

Ale nic ve zlém - jak jsem uvedl hned zkraje, fandím každému, kdo chce pro advokacii něco pozitivního udělat. Určitě je toho hodně, co by se dalo zlepšit a způsob komunikace a například práce s médii je věc, u které by bylo možné začít. Přiznám se, že mi vždy spíše záleželo na tom, co se fakticky povede a prosadí, než to, co se o tom píše v médiích či na sítích, ale to je spíše moje chyba. Jsem liberál a jsem přesvědčen, že si každý může psát co chce. Doba postfaktická (jak se jí říká) má prostě trochu jiná pravidla - na faktech prý tak nezáleží.

JUDr. Martin Maisner, Ph.D., MCI Arb,
advokát a nezávislý rozhodce,
člen představenstva České advokátní komory

Další články:

- [Proč musí obhájce u soudu mlčet?](#)
- [Advokátní úschovy a kolektivní vina](#)
- [Buřty, pivo a nenávisť](#)
- [Kolegialita jako klíč k úspěchu](#)
- [O co aktuálně usiluje vedení ČAK?](#)
- [O důstojnosti advokátního stavu](#)
- [O úspěchu restrukturalizace rozhoduje čas](#)
- [Stojí LL.M. za to?](#)
- [Verba docent ...](#)
- [Hodiny tikají každému](#)
- [Justice před soudem](#)